

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA. . . . 50 BANI

Acastă foia ese uă dată pe săptămână :
DUMINECA
Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți se u prin postă, trimițând prețulu.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-cate se vor refusa.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI
Pe an pentru capitală . . . lei nooi 24.
Pe jumătate an . . . » » 12.
Pentru districte pe an . . . » » 27.
Pe șese luni . . . » » 14.
Pentru străinătate pe an . . . » » 30.
Reclame și inserțiuni linia . . . » 2.
Anunțuri, linia Bani. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la **D. T. I. STOENESCU.**

SUMARIU

1. Săptămâna, de TITI.
2. Marele liberalu, poezie de MITICA.
3. Cronica Bucurescena, de ZAPLAN.
4. Mode, poezie de STASACHE.
5. Corespondența din Slam Râmnicu, de VLADUȚĂ.
6. Barcarola poezie de I. G. HELBAN.
7. Pe portretulu tău, poezie de I.

SĂPTĂMÂNA

Dracul când n'are de lucru, cu totă prostia lui, tot își găsește câte uă ocupațiune *inofensivă*; sêrbii, cu totă inteligența lor, când n'avură de lucru, o plecară la bălăia se ia Taligardul, neașteptând nici măcar crescerea prazului tradiționale cu care se se armeze dela capu pin'la picioare...

Oru se fie minte Turcu, cu neamă de neamul lor, păpara sêrbescă, pentru că, precum ne spunu telegramele dela Beligardu, resbellul Troadei a remasu unu moftu golu pe lingă succesele dela Babina-Glava, Udrina-Glava și Tucă-na-Glava, éra epopeea ce se lucrăza acum de Oancea, cimpoerul Serbiei, va face marțu pe Homer poetul Helladei...

Astă-și Hoțoman-pașa se află *infundatu* pe totă întinderea linielor Timoculu și Moravei, așa că, bez de cei ce au trecut deja Dunărea la Severin pentru căutarea sănătății, picioru de Sêrbu nu mai pôte pleca, stând acolo napristan pentru salvarea Patriei...

Prin cercuri bine informate, — cum de exemplu la cassa Constipațiunilor, — se vorbește de sicuru că Sêrbii, în prevedere că Turcu au să trecă Timocul și Morava, au făcutu unu focu mare la gurele acestor riuri, de ferbe apa în clocote, așa că, trecend Turcu, voru muri opăriți în apa chioră dela móră...

Oru se fiarbă pescii, déră și Turcu se voru duce pe copcă...

Pe lingă tôte aceste iskuzare strategii sêrbesci, adăogându-se și nuvella expedițiunii proiectată de Excelența-sa mareșalul Bum-Bum d'a trece Dunărea în fruntea cellor două-deci de mi Sêrbi sosiți la Severinu, echipați deja cu căculele... celle cu pricina; mai adăogându-se în fine și rugăciunele sfântului, slăvitulu și intru tot laudatulu Angelușu, patronul Slaviloru din Orientu, indoială nu mai pôte fi de cât pentru proști despre complecta isbendă a Sêrbiloru...

Nu dóră că pe noi ne-aru sinchisi mosafrlicul cellor două-deci-mi Sêrbi sosiți la Severinu și că amu voi să ne scăpăm de dumnealor făcendu'i se plece *nezat* cu heroul mareșal... *Honni soit qui mal y*

pense, respunde-vomă malițiosulu *Tipana*, care singuru a dat se se înțellégă assemenea spiiuală șugubeniă; noi, în bunu vecinu, amu dori să'i ținemu pe bere și pe mănecare anu, dovadă că amu și votatu pentru mosafrlicul dumnealor 20,000 de franci, adecă câte unu francu de voinicu, summa ce pôte ajunge pinu la anu; questiunea este se profităm de ocaziune, primo : a ne achitta de datoria recunoșcinței către bunii nostri vecini cari nu permittu Românilor stabiliți în Serbia a fi Romani ci Sêrbi, nici a avea biserici și scoli românesce ci numai sêrbesci, și secundo : a demunstra vecinilor nostri că, decă dumnea-lor se fălescă cu căpitani illustrii ca Prostanovici, Gugumanovici, Zevzecovici și Gură-cascovici, avem și noi — *sapristi!* — mareșali Bum-bumi, decă nu mai multu déră tot atât de illustrii ca marii dumnea-lor căpitani.

În prevederea deci a nuvelor sacrificie ce pôte trage după sine expedițiunea acésta memorabila, Camera deputațiilor din România, animată de același spiiitu naționale și economicu, n'a șovăitu unu momentu d'a lua măsurile ce compoartă necesitatea...

Deci și prin urmare, luându'și adio dela fostul președinte alu cabinetulu Epureanu și dela fostul postelnicu Kogălniceanu, pe de uă parte a complectatu oblăduirea cum amu arrettat-o în numărul trecut, pe de alta a făcut ieri uă propunere d'a se mai scădea dela pușini copisti și aproși ce au mai remasu, cum și dela vèduvele și dela orphani șiș pensionari, câte 15 la sută pe lună.

Timpii fiind critici, sacrificiele cată a fi mari : tăiamu în carne viuă !...

Suntă unii, ca *Pușul României* de exemplu de joia trecută, care nu e mulțamitu cu remanierea adducă în cabinetu, găsind că multu mai bunu aru fi fostu d. Kogălniceanu de cât d. Ionescu la Postelniciă, și multu mai nemeritu d. Vernescu de cât d. Stătescu la Logofetiă, și acésta pentru că d. Kogălniceanu aru fi mai eminentu diplomatu, mai bunu român, mai mare omu de stat ca d. Ionescu, éra d. Vernescu ceva mai pușinu :

Nesăratu,
Nemuratu,

Ba și chiar nepipăratu,
ca d. Stătescu...

Sê ne erte ansé *Pușul României* decă, tocmă sub aceste raporturi, nu suntemu de opiniunea lui, pentru că, decă Camera a făcut reuă a da pe d. Epureanu, afóră, aprindându-ne cu acésta focul assupra capulu nostru din partea Alianței Univer-sali Israile, a mai potolitu ansé acestu focu înlocuind pe proteționistul Kogălniceanu cu liberul-schimbistul

Ionescu; decă a făcut reuă neaducând pe d. Vernescu la justițiă, unde nu este atât de *speciale* și de *aptu* de pre cât este la interne, a făcut bine dând d-lui Stătescu portofoliul justiției, pentru-că, ca :

Nesărat,
Nemuratu,
Ba și chiar nepipăratu,

cum este, va face se se dea dreptatea, dulce ca mierea, à la baronul Parfumu cu care sémăna, prin tēpă și roșcovaniă, éra nu :

Nesărată,
Nemurată,
Ba și chiar nepipărată,

cum pôte aru fi dat-o fratele Gună, cellu căllare pe prună, ce merge la interne strună...

Unu altu casu de care se sburlescă organele comunarde, este pentru ce se se fie ancă la Căssăpiă conul Todiriță Rossetti ce se află datu în judecată *criminalicescă*?...

Sê probămu și aci diarelor comunarde cât sunt de nedrepte...

Este adevăratu că, dându-se în judecată d. Pingelică Pungășescu, ajutorul judelu Ocolulu Jerpelesci, din districtul Pirlitiu, de și pentru uă simplă bănuțală, totuși fu revocatu din serviciu, «pen-tru că legea dice, — adaoșe ministrul în raportul «seu, — unu funcționaru, datu în judecată, nu mai pôte funcționa, de cât după achittare...»

Fórte bine, așa este; déră ce fel de funcționaru era acella, de ce condițiune și cum se numia elu ? — Membru la Înalta Curte de Căssăpiă? boerū getu-begetu? Rossetu? ori unu *bietu ajutorașu* alu judelu ocolulu Jerpelesci din Districtul Pirlitiu, unu bietu prinsu pe gără (nu cu două chief la Berlin) a nume Pingelică Pungășescu ???

That is the question...

Apoi nu sciți d-vóstră că pină acum boferiți, chiar osendiți pentru furtu de candelă pe la Biserici, nu puteau fi trimiși la Pușcăriă, ne-cum la ocnă, ci, cellu mai multu la Snagovū, la Poiana-mêrului, la moșiă la dumnea-lor ?...

Pôte că acum, când tôte lucrurile s'au întorsu cu susul în jos, se fimu osendiți a vedea aseme-neă grozăvil nepomenite de neamū de neamul nostru, de la Tepeșu-vodă și pinu adu !...

«Déră, dice *Timpuriul* prin măiastra pēnă li-«chla-vărescă, — o da dracul se nu vè ajute Cerul...

«Oru veni ei Muscalii săracii...

«Le-omu eși noi înainte cu capetele pe tipsiă, «ca 'n atâtea rōnduri...

«Omū suppone noi atunci pe totu vrăjmașul și

«protivnicul sub picioarele noastre cum ne suppus-
«sesse și d. conțâ pe noi...
«Helbet!».

Titii.

MARELE LIBERAL

CÂNTEC

Ura!... Ura, să trăiescă
Guvernul național;
Ați în țera Românescă
Sunt un mare liberal.

Pînă er' pe Mascarache
Îl pupam mereu pe bot,
Eram al lui popa Tache
Pravoslavnicul nepot!
Guvernamental,
Nerațional
Eram pînă erî;
Astă-ți liberal
Și național
Ca mulți pișicheri!!

La algeri am dat băte
Pe spate la uricioși,
Snopeli câte și mai câte
Să scăpăm țera de roși!
Efigia pungășiască
Strălucea pe peptul meu;
Ați în țera Românescă
Ce sunt... scie Dumneșeu.

Din conservator
Și răsvrătitor,
Astă-ți m'am făcut
Mare liberal...
Și național
Ca să fiu plăcut!!

Numai postu și ciolanu
Sunt ai mei idolii plăcuți,
S'a dus băta, toroianu...
Bine pentru găgăuți.
Astă-ți când nu se reduce
De cât locuri de copiiști,
Nu am frică... nu'mi fac cruce
Sunt din cei mai progresiști!
Eu sunt patriot
Astă-ți peste tot
Pe reacționari,
Caut să'i lovesc
Voii să'i prăpădesc,
Căci sunt gheșeftari!!

Să se ducă 'n pușcario
Catarciu cu ai săi,
O ce mare mârșevie
Nam vădut așa mișei!
Ați urăsc pe toți despoți,
Iar pe Gună, Brat-Ivan
Îi iubesc căci patrioți
Nu'mi-au luat al meu ciolan!!
Ați sunt democrat
Nu aristocrat,
Om florător.
De conservatori
De omoritori
Nu am nici un dor!

Ura!! Ura, să trăiescă
Acei care 'mi-au lăsat
Pâinea bună, Românescă
S'o mănânc tot de la stat.
Dumneșeu aci să'i ție
Până când voii mai scăpa,
De datornici, sărăcie...
Căci vor pielea să'mi-o ia!
Sunt național
Mare liberal,
Vrednic Patriot!...
Urăsc pe coțeari
Și pe gheșeftari,
Pe ori ce despot!!

Mitică.

CRONICA BUCURESCENĂ

— Uf!.. uf!.. câtă este de caldă! Pământul arde;
camera mea frige; cernela fierbe cu clocote în călimări!
Și cu toate acestea, eu, doctorul în ghimp de la facultatea
sathirilor din pasagiul român, trebuie să'mi încep cronica!

Este eroic a manevra cu batista pe frunte de trei
ori într'un minut; teribilă a înfrunta arșița flacărilor
atmosferice când Morfeu, cu privirea galege, 'ți arată
molaticul pat; dăru, mai pre sus de toate, datoria.
Cine 'și face datoria, servește societatea, patria,
umanitatea! Mă decid dăru.

Inbutul meu Pan, bătrânul nerăbdător a avé o cronică
bucurescănă, se oferă a mă răcori; étă-lu deja făcându-mi
vântu cu lopata! Aaa!.. așa! așa! iubitul meu moșnegu,
lopata ta face minuni, cum o dinioră fuerul tău!

Pre-legea-mea! regretu pe Mnemosina. Dacă ea nu s'ar
fi dusă la Bisca (uf! ce căldură!) ași firugat'o cu totă
cavalerescă'mi gentilețe a mă apăra de aceste ră-tăcioase
muște cu... tîrnul cel mare! Dér în fine...

* * * Ciudat! mulțime de savanți au cercetat causele
acestoru călduri ardătoare. După mature gândiri, unii din ei,
economisții, susțin străina părere cum-că această căldură
provine din înviernata crasă financiară ce bântue omenia.
Și argumente nu le lipsesc. «Dăca n'ar fi crisa, dăcu ei,
guvernele diferitelor state.

ar interveni de comunu acord și ar combate căldura
presărându gheață pe totă suprafața pământului, — și
ast-fel, răcoroa s'ar face!»

Alții însă, politici, au temeuri netăgăduite a bănu
i că provine din cauza revoluționarilor (oh! dăru!) cari
au pus mâna pe putere. «Fie-care ministru și fie-care
patrișan alu politicele se, adaogă ei, pörtă dănicu
asupra-le câte o sticlă cu petrolum destinat pentru scopuri
incendiare. Petrolul se degage, se amestecă cu aerul, îl
aprinde, și... uf! ce căldură!!!»

Technicii, — marele consiliu de cărbeli de poduri
și șosele, — tehnicii din contra atribuiesc căldura
împreunării celor două mări prin canalul de Suez.
«Marea roșă, dăcu ei, aparținendă climelor calde, și
fiindă pusă în contact cu Mediterana, a comunicat
totu focul estremulu orientu occidental!»

Naivii ce sunt! Toți au emis opinii false! Dăca
m'ar fi consultat nu se rătăceu.

* * * Causa căldurii, frumoșe lectrite și urăți cititori,
nu se pôte atribui de cătu marelu resbelu sërbo-turco-
montenegrenu-bosniaco-herțegovinenu! (of! of!)

Inchipuiți-vă în apropierea fruntarielor noastre
postându față în față armatele inamice; gândiți-vă că în
fie-care dăi ele își dau bătălii decisive; adaogăți că turcii
au în băta peste 200,000 soldați, sërbi 115,000, montenegrenii
20,000, insurgenții 60,000! Calculați apoi, că fie-care din
acești 395,000 bravi, descarcă câte un-sută pușcă pe dăi și
pe capu, adică peste totu 39,500,000 pușcă, și celu puțin
200,000 lovitură de tunu. Luându dăru o încercătură de
pușcă dreptu 2 grame prafu, iar una de tunu dreptu
ună chilogramă, ajungeți la socotela rotundă că în fie-care
dăi se arde pe câmpul de victoriă 239,500 chilograme praf
de pușcă, din care se veide pe fie-care dăi câte 3 pînă la 5,
și se rănesc câte 7 pînă la 9 luptători din tote armate!!!

Eată dăru de unde provine căldura.
Sfidez pe toți matematicii din lume să poftescă a
contrațice pozitivulu meu calculu!.. Uf!.. dragă Pan,
mai dă cu lopata că moru de căldură și rămâne cronică
nesfârșită!..

* * * Căldura dăru nu este naturală. De aceia anemia
s'a incubat anulă acesta în București mai multu ca totu-
d'una. Tineri și tinere, bătrini și bătrine, nu potu
scăpa de această bôla. Prețioșele ape feruginoșe de la
Văcărescu, No. 1 și No. 2, ele singure mai apăra de
primejdie: acolo se duc deși facu cura suferinđii.

In tote zilele de rându, cura se începe la 5 ore
dimineta; joia și Dumineca însă, la 2 ore de dimineta
pentru că este și musică.

* * * Duminecă amu fostu și eu Mărturisesc: amu
rămasu încântat.

Vis-a-vis de vîrsătoria de feru a d-lui Lemaitre, pe
malul dreptu alu Dimboviței, se înalță ca unu gigante
mărețulu palat alu apelor feruginoșe, construitu după
un planu ingenios. Vederea lui esteriôră te face să
presupu unu palat din timpurile lui Gitanu XIII-lé
(Mnemosina mea) iar când intri înăuntru, rămâi
înmărmurit de curățenia ce întreține onorabila primărie!
Cei patru pereți alu vastulu salonu, sunt tapetați cu
maestre desemnuri de Japonia și China; tavanul
împodobit cu bogate figuri și statuete de teracotă
poleite de ții-ia ochii; de aceste statuți stău suspendate
lanțuri de aur pentru candelabre, sau... nu!.. o!
nu'mi vine să credu a fi ațe de păiajeni!.. Pe jos
sunt așternute covore de Ispahan. Bolnavulu se face
sănătosu numai la vederea acestor frumuseți!..

De juru împrejurulu salonulu sunt așezate canapele
și sofale de mătase; în fața lor stă unu sghiab
patru-lateru de cristalu, în care apa feruginoșă se revarsă
în cascade prin mijlocirea unei pompe mecanice, a căria
rotă necurmată e răsucită de unu onorabilu burghesu,
— leit unu gardu imperialu din timpul lui Roshon
al III-lé regele Prusiei, contimporan cu sanctitatea sa
Mustafa al V-lé Papă al Romei!

Doi tăblițe de argintu încrustate cu litere de diamant
și cu câte ună mână arătătoare de aur masiv, indică
bolnavilor apele No. 1 și No. 2!

Cu totă spațioasă lărgime a salonulu, am fost strivit
ca unu pesce în cutie, cându, unu număr considerabilu
de suferinđi, aprôpe 15, venira de odată să 'și sôrbă
dosa de apă!

* * * Dăru, apa bătută, preumblarea nu se pôte amana
fără primejdie. Deci de la No. 1 și 2, trecem, peste
podulu de feru, la No. 3. Aci frumusețea răpesc, tîmeșce,
fisticesce! Uă șandrama (marquise) înconjurață cu
alee de arbori apăra de arșițele sôrelu. — Inalta nobilime
și onorabilulu publicu, fără distincțiune de clase, în
plină republică, se plimbă pèle-mête de colo pînă
colo, cum oscilază limba unei pendule.

Toți se plimbă 'n bătatură,
Toți se întrecu se facu cură:
Unu bându apă de feru;
Alții că tându să fure
Din prunelele de mare,
Uă privire... unu misteru!..

* * * Este răpitoru a privi pe anemicii de ambe seese
și suferinđu de diferite anemii. Adevărații pătimași
negreșit, nu se îngrijesc de cătu de sănătatea lor, dăru...
anemia sufletescă, anemia intelectuală și anemia de
moravuri, facu minuni! Nu vă mirați, vă rog dăca în
dicționarulu celebrităților medicale nu găsiți trecute
aceste spēcime de anemie. Este un defectu care se va
repara la prima întrunire a academiiei din Nătăru-ți.
Pînă atunci, vă dau probe.

Pentru anemia sufletescă, étă dovada ce 'mi-a picat
în mână:

«La necunoscuta.»
«Ești o mierlă? ești o fee?
«O gutue? or femee?»

«Ce ești, nu potu să ghicescu.
«Dăru... să știu că te iubesc cu!
«Și d'aceia pe căldură
«Vin acila și fac cură
«Și béu apă din cișmea
«Și mă plimb prin șandrama!»
(Of! of! of!) Z.

Acestea sunt sentimentalele versuri ale unu domnișor
care 'și caută sănătatea la apele de la Văcărescu.

* * * Altă dovadă, despre anemia intelectuală:

«D-rei Zevzechita Năucescu din suburb. Dobitocen!»
«Mă prăjesc ca alunelă prăjite și totu te cautu pe
«la apele minerale și nu te-am mai vădutu! Zevzechito
«dragă, să știu că n'am mâncat nimic de două sêp-
«tămâni, și mă gândesc ce este cauza de nu mă duc
«la răsboiu se mă bată cu sërbi și cu turci ca să mor
«și să scapă de tine!»

«Gugamănică Fisticenu, din Prostesci.»

Și d. Fisticenu, vine regulat la curarea anemiei sele

* * * A treia dovadă despre anemia de moravuri:

PRIMĂRIA CAPITALEI

Anunțu

«Domnii vizitatori ai apelor feruginoșe de la Văcă-
«rescu, cari se plimbă pe sub șandrama spre a nu le
«cădea apa în picere, sunt rugați a se purta frumosu,
«cuvinciosu și politicosu, căci la contra urmare, li se
«va aplica cu totă rigorea regulamentele pentru menți-
«nerea moralității publice!»

(Din scăpare de vedere nu urmază nici o iscălitură).
Cătu despre mine, onorabilu lectoru, suferu de anemia
politică de când lupulu s'a făcutu miel și nēmțulu ro-
mână!..

* * * Pe lângă No. 1, 2 și 3, mai este acolo unu locu
de cură cu No. 4. Înțelegeți că nu pôte fi vorba de căt
de grădina d-lui Grădiștenu.

Acei ce se plictisesc la No. 3, trecu la No. 4 pe o
punte suspendată în aeru. O! simțire omenescă, căt te
desfătezi în această grădină cu arbori, cu alee și cu pa-
sări! Dăru... nu!.. departe de București sêlbătăcia pa-
triarchală! Se trăiescă civilizațiunea!

Și de ce nu?... dăru și domni, — cari nu se mul-
țumesc numai cu paliativele de la No. 3, — vinu de se
plimbă și aci pe pașiștea înflorită, apoi... adio! ape de
la Văcărescu!

* * * La 9^{1/2} dimineta abia câte unu bătrân, rezemat
de stîlpii șandramalei, ascultă plângerea undelor Dâm-
boviței numărând una câte una amintirele tinereței sele;
iar cel de pe urmă tramvays cărăbănesc pe cei mai
tardivi bolnavi la casa cui îi are, și... atât de astă dată.

Zaplan.

MODA

Moda jôcă 'n țerra, ați rol însemnat,
Căci ea mai în tote, cōda și-a băgat.
A luat'o cu gluma, ba, chiar cu minciuni,
Și ved că ea merse, pînă 'n funcțiuni.

Modă la mănecare, modă la fumat,
Modă la 'mbrăcare, modă la plimbat,
Modă în amoruri, și 'n căsătorii,
Ar fi fostu mai bine modă se nu fit!!!

Astă-ți ca un tēner de modă a fi,
El nu trebu cartă multă de a ști.
Să citescă bine, să scrie cu rost,
E destul atăta dacă nu 'și prostu.

Dar îi trebu însă gātu a fi gol.
Pêrul tuns pe frunte, fason de mongol.
Batista cu colțul, cam scōsă să stea,
Ș'între multe alte să știe să bea.

Femeea ce astă-ți își vede de casă,
Ea nu e de modă bărbatul o lasă,
Dacă nu o vede cu pudră p'obraz,
Citind totă dîoa cărți d'alea cu haz.

Femeea de modă se plimbă, citește,
Seschimă 'n costume, pe mai mulți iubește,
Barbatul îi pare ceva prea comun,
Căt de slut vecinul, îi pare mai bun.

Chiar fata de modă, ați nu se mărită,
Cum știe tot omul ca fata cinstită,
Ea 'l ochește 'n cale, și l'a și furat,
A fugit cu dēnsul, ș'apoi l'a luat.

Așa este moda, chiar între banchieri,
Strechea dete astă-ți ca ș'in casieri.
Eau cu milioane și tulo p'aci,
D'aea a 'nceput țera rēu a săraci.

Pin' și militarul, pentru a-fi de modă,
Trebuie și dēnsul, barem cu o soldă,
Să fie scrisu astăți la un cămătar,
Ca să 'i dăcă lumea, bravo militar.

Moda nu te 'ntrebă d'at fost om de stat,
Funcțiuni înalte dacă'i ocupat,
Dacă'i făcut gură ca să mai dobori,
Un regim și p'altul, să sui pe pripori.

Destul să ai titluri, chiar în lipsă luate,
Cum citesc în multe, gazete-anunțate,
Și se'ți dăca lumea, că ești avocat,
Că în cinci minute, ajungi om de stat.

Așa este moda, nu e vina lor,
Asta e mărirea unui bun popor.
Și se tacă-acea ce au pus spinarea
Ca să'i vadă-acea... asta este țera!!!

Un proverb ne dice: «Sapi altui mormânt,
Vei cădea într'ensul chiar dintr'un cuvânt.»
Moda bat'o scârba... Tot ea a făcut,
Să se uite fapta, multora 'n trecut.

Moda dar ați joca, un rol însemnat,
Căci ea mai în toate cōda și-a băgat.
A luat'o cu gluma ba chiar cu minciuni,
Și ved că ea merse, pînă 'n funcțiuni

Modă 'n toaletă, modă 'n vorbe mari,
Modă în gheșefturi, modă 'n gazetari,
Modă 'n funcțiune, și 'n căsătorii,
N'ai mai fi fost modă, ca să nu mai fi!!!

Stasache.

CORESPONDINȚA

Slam-Râmnicu, 28 Iuliu, 1876.

Domnule Redactore,

Am vădută cu mirare cele tipărite în gazeta Ghimpele, despre simandicoșele noastre ipochimenii și fiind că ni s'a spus că avem dreptu să ne diafendipsim, — venim să fie-care pe rindă ca la mōră, ca să apantisim, cele rostite prin gazetă în protiva noastră.

I. Eū Alecu Tătarul, nu înțeleg de ce i se pare paracsim lui Musiu Publicola, numele meu; — dar, — Alecu și Tătar sunt eu, coborând direct din viața chanilor tătărăști; — Imi scōte ponos că sunt evghenist de la Cotești, — cu atât mai bine, să fie și o persoană alésă în Conțiliu, — destui sunt de ai de duzină. Am ris cu hohot când am vădută că Musiu Publicola asigură-se obștea că nu știu carte. — Știu carte — și carte veche — de când cu as-buche-vede-glagole-jemli ipacū — ipacū... și acum la bătrînețe de zor am învățat și letinește, — apoi ce mai altă dovadă că știu carte?

S'a mai legat Musiu Publicola și de ciocul meu; — ei — și dacă port ciocū — îl port așa făr de neasokē? — Toți gentilomi așa pōrtă și chiar Jourdain al lui Molière îl purta — și eu să mă las mai pre jos? — Paracsim nu mi se pare.

II. Viū și eu a respunde lui Musiu Publicola care are aeru de a'mi face o imputare pentru origina mea lipiană. Din contra, Lipian sunt și Musiu Publicola dacă ar cunōște Geografia țării românești ar trebui să știe că trei orașe vestite posedă România — cari briliază ca stelele printre meteori și aceste trei orașe sunt: Lipia, Fefeleiū și Terchelești.

Mai afirmă Musiu Publicola că, sunt mănūșar și meșter de clenciuri. Apoi dacă Musiu Publicola ar avea puțină experiență d'ale vieți, ar ști că lumea de când există, cu clenciuri și mănūșării a fost condusă.

Găsește D-sa un cusur că am și eu puțină rutină în asemenea materii?

Mi s'a imputat că port unghii sfranțozești, — le am lăsat și eu lungi ca să fiū «à la mode» honni soit qui mal y pince.

III. Eu Ftoma Kir=ku=rīki, poreclit de musiu Publicola c'ași fi Arnăut. — Protesteđu și asigurăsescu că sunt Chefalonites de ței țe svărie cu barda în țeru, — pripasitu în vialetul «Dunărea de jos unde un Pasa m'a crestatu la vină, din care cauda 'mi si diț: Ftoma Schiopa sau vină tăiată. — Spune Musiu Publicola că asū fi geseftar din timpii Arioniani. — Arion este un Deu mytologicu, trăind acum 2000 de ani în imaginația Greșilor — apoi să datezu eu de tuntuț? — Afte ine adinatou pragma.

Am mai vădută iar că, deviza mea este: misa-chemisa. — Nu anerisesc că toate profiturile și gesefturile le-am datu pe din două cu musiu Mână-Lasă și astfelu trăgându-lu pe sfōră, m'am întolito si procopsito si eu. — Asa trebuie să facă tot omul cu schepsis. — Mi se fațe o dozana de Musiu Publicola că iubescu cameta. Țe cusuru gaseste Dimnialū că metachirisescu ațeta epanghelma?

La Vucurești, Levy, Baly, Farchy, Alecsiany dau cu 4 si 5 la sută ca niste tipotenii. Eu palicari sestos si Antropos me chefali, dau cu suta la suta si eu ațestea marafetu — am îndenuchiato pe Zitieni si Nicoleni de robescu mai reu decât Iudei în Eghyptu.

IV. Eu Scatache Tuicoforōnu de vița Nobil Bulgaro-Sērbū. — Precum se pōte vedea din numele și pronumele meu — nu sum om de duzină și ori unde m'ar pune, cu mine nu dă de rușine fie la cele publice, fie la cele private.

Am înțeles peșicherlicu și gafaricu lui Musiu Publicola care cu cusur subțire a lăsat a se înțelega c'aș fi un perifin chulhangiu. — Când aș fi un simplu sugător de rând, nu mi-ar fi necaz, dar sunt licențiat în spir-

tose și destilator de drojdii a cărora vulvōre se sue ca o pară de foc în creeri mei din cari ese poesii și opere întregi needitate pînă acum din causă că laboriosul studiū al vino-consoamațiuni mă turmentă fără încetare.

Cât pentru agera manipulare a pistolului, știți proverbul franțozesc: «On ne peut aimer tout le mond et son père aussi.»

Că remediezū istericalile Esmeraldi cu Usturoiu, — afte Musiu Publicola că unū geniu de talia mea, fi este permis a întrebūta asa-foetida și valeriana ca specific universale; ce adecă să mă las mai pre jos decât Homeopatul Raspail care au admis Camphoru și Saburu ca specific universale. — Una ca asta nu se pōte odată cu capu.

V. Eū Nae Modorlan, am auzit și eu că s'a legat de mine în gazeta căria fi dice Ghimpele. — Cine s'a legat de mine, are un nume ciudat du nu'i pociū ghibui pe numele lui, — dar, să'i dea ghimpū prin tălpi că s'a legat de mine chiar din senin.

Sunt în adevēr cărciumar — dar, om cinstit; pun în adevēr căte nițică apă în rachiū, — vinđ cu ocaoa falșe, — de unde cumpăr vin nu mai întore butōele, — dar, tōte astea sunt micē lucruri. Cinstea omului să caută, — și — apoi povestea Țiganului: Unde e câștig este și pagubă.

VI. Eū Pavlică sin Ciorchină. — Ascultați lume bună și blajină! — Nu știu cine o fi acel Publicola și nu știu ce i-am făcut ca să se lege și de mine.

Sunt omul cel mai liniștit și sficios care mă tem chiar de umbra mea.

N'am avut nici un fel de daravere cu nimenea și chiar mai de ună-đi când eram să dau ortul Popi, — ca un crestin blagocestiv și temător de Damneđu, am chematpe Gheorghiu, pe Dumitru Lungu și chiar pe Zinca de la Adrianopoli — dicēdu-le că voiū să mor sāracu dar curat, — le-am regularisit și achitarisit daraverile ce aveam cu dēnșii, — îndurându-se și dēnșii a'm lăsa un mic rabat (cam 75 la sută).

Iar a doua-đi când m'a vădută pe uliță inviāt ca Lazăr din grōpă s'a minunat și crucit destul, — căindu-se pōte de enormul rabat ce'mi făcuse, dar — safaricu se jucase... și frecându-se la ochi își scuparā în sinū făcēdu'și cruci ca de dracu — ceea-ce pōte a dat pīrlej aceluī domn Publicola să dică că: Cine n'a vădută pe Aghiūță să se uite la mine; — dar eu fac apelū la toți întrebādu'i, — fapta mea n'a fost ea crestinescă? Și apoi aceste lucruri nu sunt tōte ale lumii?

VII. Pentru că mi s'a spus de alții că mă afu pus cu ponos în pomelnicul Ghimpelui, de o persoană care după mine trebuie să fie Talian; nevrēnd a mă lăsa mai pre jos de cât confratele meu Modārlan, respunz că cine s'a legat de numele meu Salep, — salep să bea tōtă vița lui și cine s'a legat de dramurile mele — să'lū dau pe mâna lui Marcu Alămaru să'lū judece, — că dramurile de vāmuelă ca la mine nu e la nimenea. — Iar că 'n conțiliū n'o să fiū bun de nici o trebă, — aia e o minciună gōlă pentru că să vedem cine o să drāmuiască faptele reposatului comitet spermanțet dacă n'aș fi eu acolo. Precum vedeți și drāmuitul meu prinde la ceva bine.

Acōstă întēmpinare a noastră, vē rugăm domnule Gazetar s'o tipăriți în Gazeta Ghimpele ca respuns la cele avansarisite de Musiu Publicola.

Eū Alecu Tătaru.
Eū Enache Lipianu.
Eū Ftoma Chikiriki.
Eū Scatache Tuicoforeanu.
Eū Nae Modārlan.
Eū Pavlică sin Ciorchină.
Eū Costache Salep.

*

Domnule Redactore,

Noi sub iscaliții de profesiă căscători de gură, domiciliati în ulița aerului Nr. 0, venim a împlini o datorie mulțumind lui Musiu Publicola că ne-a sistisit ca să fim aleși la camara județiană și a pune în vederea publicului și ore-care ale calități ale noastre cari a scăpat din grăbire de condei lui Musiu Publicola, — ānsă:

Eū Tache Bulu-Pasa am fost președinte al Comitetului de Spermanțet și ca o modernă Penelopă — desfăceam astă-đi ce făceam erī; — iscăleam tōte încheerile făcute de Pupăzescu și lucrăm în regie cu Economie de un adevērat maestro. — Am croit și o șosea de la Buda la Dănciulești; am fost stălpul județului în vreme de patru ani. — Acestea cred, sunt titlurile meritorie pentru realegerea mea.

Eū Petrache băetu nechi, pe de o parte mulțumesc lui Musiu Publicola pentru recomandația ca să fiū ales ca conțilier, iar pe de alta protestez pentru schimbarea numelui meu, — Numele meu adevērat fiind Măciucă iar nu Ciomag. — Trebuie să mai constat iar că fie din precugetare fie din invidie, acel Musiu Publicola a omis a spune că sunt cavaler a mai multor ordine, însă:

Cavaler al ordinului calcavurelor de la podu Bulgarului;
Cavaler al ghionturilor și bușelelor nemțesci de la hotelul de Orient, căpātat cu ocașiunea esaminării unui cărnat ore-care și în fine;

Detentor al decorației «Bene Merenti» pentru prostologie și zarzavatologie.

Aceste calități, rog pe comitenții mei a nu le scăpa din vedere.

Eū Licsandru Tuțuianu, mulțumind și eu măritului domn Publicola că m'o recomandăluit de conțiliar, făgăduesc că voiū fi om de cinste și de omenie. Făgăduesc că voiū căpāta botezul românesc de care m'am tot codit, credēnd că mă voiū strecura ca lupu în stină dar om vădută că nu e sēgă și că moșnenii de aprōpe m'o încolțit — dicēdu'mi romānesce vierde: Ungurene vremea rea ce cauți în țera mea.

Când om auzit aste graiuri, om gândit no! musai m'or gātāt. — M'om sfātuit și cu alți tuțueni, și jalba la înalțul Reichsrath am băgatū pēne atunci mi'ți da naționalitatea pe credit și iau garant responsabil pe un confratie d'ai mei Ghiță Piele Lungă negustor de lănurī cinstit, om cu precepere și cu experiență de vālōrea năsipului și a apeī în negustoria sa. **Wlăduță.**

BARCAROLA

Pe-a Dunărei valuri
Departate de maluri,
Barca mea plutea.

În ea, împreună,
Uă fetiță jună
Cu mine ședea.

În risetū și glume,
Și omeni și lume,
Noi amū fostū uitatū.

Și pe neașteptate
De Galați departe
Ne-amū fostū depărtatū.

Când Dunărea 'i lină,
Când sēra 'i senină,
Când nu veđi un nuorū,

O barcă ușorā,
Peste unde sborā
Ca unū dulce dorū.

* * *

Juna mea fetiță
Cu a ei guriță,
D'amorū mă 'mbēta,

Ș'o țineamū pe brații,
Iar pe a mea față
Buclele ei sta.

A ei mână albă
Ca uă scumpă salbă,
De rose și crini,

Gātul meu coprinse
Și ușorū mă strinse
Lingā alū ei sinū,

Și'n unde spumată
Barca legānatā
De-a vārslei loviri,

Făcea se tresarā
A ei inimiorā
De dulce simțiri.

Juna mea oftēzā,
Apoi lăcrāmēzā
În durerea sa,

O întrebū: ce are?
Iar ea cu intristare
Îmi vorbi așa:

— Veđi tu, fericire,
E o nălucire
Ce sbōrā ușorū,

Și'n realitate
Ore încantate
Suntū numā 'n amorū.

Amorul ne dice
Că suntemū ferice
Numai cum ne-aflāmū

Nu trebuie viēță
Cum stāmū brații 'n brații;
Hai se ne 'necāmū.

I. G. Holban.

PE PORTRETULŪ TĒŪ

(Dōmnei Sm. P...)

De când te-ai dus departe, petrec o viață mōrtā:
Uritul, gânduri negre cumplit mă vestejese.
Cu dorul tēu în suflet, cu-așa de tristă sōrtā,
Tu nu scii cum trăiesc!

Aștept să vie ora să te mai ved odată,
Să te mai strâng în brațe, și peptul ér să'mi batā,
— Și vēc îmi pare diua, și fie-ce minut
Mă 'mbētrānescu. Pare că timpul nu mai merge,
Și 'necet, cu tōte astea, simț chiar că mi se șterge
Speranța revederii și cred că te-am perdut!

De câte ori stāu nōptea, muncit de insomniā,
Cu inima 'nghețatā, cu sufletul sdrobot,
Și cugetānd la tine, sārut cu nebuniā
Portretul tēu iubit!

I...

I
 Ia tă mare nțelepciune!...
 Din insecte foarte mici,
 A cest om prin fapte bune
 A făcut bărbați voinicii!

II
 Din fluturi fără putere
 Cum erau odată toți,
 Ați sunt oameni cu durere
 De-a lor țară, patrioți!...

III
 Cătă necoincidență!..
 Unu tot a degradat,
 Altul însă prin prudență,
 Frunți senine a creat! BAVIN.

IV
 Monstru plin de 'nveninare
 Pe oameni a degradat,
 Din supuși cu 'nversunare
 În reptili i-a transformat!

V
 Tiritori în astă țară
 Acești șerpî prea otrăviți,
 În luptă au să dispară...
 De lumină isgoniți !..